

NEM AD ILYET SENKI MÁS

1. Mikor olyan összetört a szíved,
Nem adod a nagymenőt a lázadót,
Menekültél sokszor mégis így lett,
Belül az a hang ma végre szól,
Leporolod azt a régi könyvet,
Belelapozol és újra szomjazol,
Lepereg az arcodon a könnyed,
Ki tud befogadni ennyi jót?
ref.: Nem ad ilyet senki más
csak Jézus, neve beragyogja minden évszakod,
Ugye milyen messze már a rég' út?
Utad olyan tiszta, mint a hó,
Nem ad ilyet senki más csak Jézus,
Mert ki az aki mindig lát és él,
Ki az aki megbocsát mindenen túl,
gyere csak és mond mi fáj,
Ha tele van a nagy pohár,
a szíved ahogy van csak tárd az Úr elé.
2. Hazugok a pillanatnyi vágyak,
Mire oda érsz már látod délibáb,
Nem igaz a csillogás a bánat,
Darabokra hull a szép virág,
Sohasem a láthatókra nézni,
Ez az amit megtanulsz sok éven át,
És ami a világot úgy emészti
Te belül azt mégsem éled át!

Forrás: www.keresztenydalok.hu